Κλείς Λι 31/5/46

Αγαπητέ μου Πέρα πέρασαν τη εποχή που είναμε τα σχολεία μας μαζί. Δυστυχώς τώρα και είμαι ο εξόριστος μας όλος όλα είναι μεν ότι ευχάριστα και εύχομαι ότι ο Θεός θα δώσει πάντοτε. Εμείς περάσαμε και τα χειμωνάκια όσο μας έλειψες και οι εξαφανίστηκα πάρα πολύ. Τώρα αγαπητέ Πέρα θα σε παρακαλούσα να μας γράψεις πότε θα σε δούμε τα έξοδα τα βρίσκω και εκείνα είναι Πανσεπιστήμια η Αθήνα σου και σε περιμένει να σου τα δώσει. Και να τρώει τα μυαλά. Όλοι οι δικοί σου σε λένε μεγάλο και σε περιμένουν με ανυπομονησία πότε θα έρθεις να σε δούμε. Η μητέρα μας σε περιμένει και σε μεγάλο θα θέλει να σε δει. Εγώ τώρα τελειώνω μόλις έχω τελειώσει τα γράμματα ο Γιάννης σου και η Αθήνα σου χαιρετούν. Και μεγάλες Αντάμωσες. Έχεις χαιρετισμούς από τη μητέρα μας και εγώ σε χαιρετώ από όλους τους συγγενείς χαιρετισμούς από τη Σύμπεθέρα μου και περιμένω ένα σου σύντομο γράμμα σου πολύ σε αγαπώ

Κλεάνθης Φ.